

ШКОЛА МАЧЕВАЊА
"СВЕТИ ЂОРЂЕ"
www.macevanje.org

Tri koraka ka kreativnosti u veštini mačevanja

Ako je Bog kreator svega, a čovek stvoren po božjem liku, tada živeti ljudski znači živeti božanski - kreativno.

Prvi korak

Počni birati. Kao što ne treba jesti **sve** tako ne treba ni nanositi pogotke na bilo koji način - samo da bi se pogodilo. Čovek mora da je mnogo gladan da bi jeo sve - pojeo bilo šta, mačevalac treba da je mnogo nesposoban kad mora da nanosi svakakave pogotke. Čovek treba da se uzdigne da drži do onog što radi i da **bira** da radi ono što je dostojno njega i njegove veštine a odbacuje ono suprotno kako se ne bi valjao u blatu **gramzivosti** ne propuštanja ničega i činjenja svega.

Ako protivnika i možeš ubosti ili poseći samo prostim pružanjem ruke dovoljno je da to znaš - već si ga time ubo i posekao, **ali to ne čini**. Propusti... i pokušaj nešto drugo što zahteva veće umeće. Ne pogađaj ako možeš pogoditi i bolje i lepše. Ako ne učiniš tako već ga odmah ubodeš ili posečeš tupavost protivnika koji ti je omogućio da ga tako ubodeš ili posečeš prelazi i na tebe koji nisi odoleo da ga tupavo pogodiš.

Nije u interesu majstora da pobeđuje zbog protivnikove tuposti već zbog svoje veštine, pa makar pri tome i izgubio. Ko se boji da će propasti u pokušaju da dostigne veće nikad veličinu neće ni dostići.

Drugi korak

Ne budi nasuprot već **ispred** protivnika. Protivnika treba savladati ne tako što se ide protiv njega nego tako što se ide preko i dalje od njega: ne time što negiramo to što čini već time što nadigravamo to što čini, ne tako što smo prepreka već uzor u borbi.

Ako vidiš da protivnik pokušava da izvede nešto umešno i vešto a ti imaš priliku da ga pri tome pogodiš manje vešto ne čini to. Rad jednog majstora filigrana ne prevazilazi se čekićem varvara već filigranom veštijeg majstora. Ko kvari pokušaj da se izvede lepota taj je ne ume ni sam stvoriti. Naprotiv, izađi mu u susret, pusti ga da njegov mač i telo zaplešu najbolje što mogu, zaigraj sa njim njegov ples pa u tom plesu

nađi način da mu igru preuzmeš a lepota tvoja nadigra njegovu. Pravi majstor pogađa konstrukcijom, kreacijom i lepotom a ne destrukcijom, slučajem i ružnoćom.

Ako vidiš da to što protivnik pokušava je ružno i nemaštovito ne čini isto i ne pogađaj ga na takav isti način već zapleši pred njim umešnije. Ako ga time uspeš navesti da se počne boriti veštije tvoja pobeda biće brilijantnija, ako ne uspeš onda njegov poraz pred veštinom i lepotom neće u njemu probuditi mržnju i sramotu već divljenje.

Treći korak

Ne čini brže od sopstvenog stvaranja. Ko hoće činiti brže nego što može stvarati dela **prazno**. Ko hoće postati majstor mora početi mačevati polako jer da bi se mačevalo kreativno potrebno je vreme za gledanje, promišljanje, vrednovanje i stvaranje.

Što mačevalac vremenom sve veštije i brže bira, vrednuje i kreira akcije to će imati prava i da brže mačuje. Kad jednom njegova brzina misli i osećaja počne prestizati brzinu tela on postaje majstor. Ko tako ne čini, ko se ne bori duhom što ide pre tela on prestaje da se mačuje i prepušta se reci slučaja i kocke.

Majstor sebi nikad ne dopušta da mačuje toliko brzo da počinje mačevati bez misli - iz praznine, kao početnik koji se, jer drugo nema, prepušta instinktu životinje. On ne mačuje iz tela koje nosi glavu već iz glave koja uznosi telo.

Ali ne čini ni brže od stvaranja protivnika. Ako vidiš da kolega izvodi akciju polako a znaš da je može izvesti brže ali to ne čini jer hoće nešto više od prostog pogotka, ne polazi da ga pogodiš čineći brže, i ako vidiš da to možeš. Ako ne uradiš tako tada ne pobeđuje tvoja veština već tvoja gramzivost, ne pogađa tvoje umeće već to što je protivnik rešio da bude spor. Mačevalac koji svojom brzinom prisiljava protivnika da se bori prazninom nepromišljenosti i ne dopušta mu da gradi borbu mudro i kreativno bori se ne više protiv protivnika već protiv nepredvidivog slučaja.

Vidiš li, dakle, da protivnik čini sporije, kako bi mačevao iz glave, uspori i ti kako bi za protivnika imao nekog ko je sa glavom. Uvek je bolje boriti se protiv tuđeg majstorstva nego protiv tuđe budalaštine bilo da si rešio da u borbi koristiš sopstveno majstorstvo ili sopstvenu glupost.

Zato ako protivnik izvodi lagano okret oko sebe da bi te udario a ti vidiš da ga munjevitim pružanjem ruke možeš ubosti ranije učiniš li to uistinu ćeš ga **pogoditi** pre ali i ispasti **trivijalan i glup**. Pokazaćeš mu da si bio brži ali zaboravljajući da ni on nije činio najbrže jer mu cilj nije bio da te **banalno** tresne već da od sebe i tebe traži i pruži više od umeća običnog hodanja: veštinu plesa, u kojoj si pogodivši ranije - samo ga trapavo nagazio.